
Józef Krukowski

Przemówienie przewodniczącego Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL, wygłoszone podczas otwarcia Walnego Zebrania i konferencji naukowej w dniu 23 października 2010 r.

Otwierając Walne Zebranie i konferencję na temat „Modele edukacji prawniczej. Doświadczenia i perspektywy”, której organizatorami są „Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL” oraz „Instytut na rzecz Państwa Prawa”, pragnę serdecznie powitać wszystkich uczestników. W szczególności witam znakomitych prelegentów:

- Pana Prof. Dra hab. Leszka Stadniczeńko, profesora Uniwersytetu Opolskiego i członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej przy Ministrze Szkolnictwa Wyższego, który przedstawi wykład na temat „Modele kształcenia prawniczego w świetle aktualnych standardów kształcenia - zakres autonomii uczelni”;

- Pana Dra Michała Rojewskiego, pracownika Ministerstwa Sprawiedliwości i współzałożyciela Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie, oraz Pana Prof. Dra hab. Dariusza Dudka, Prodziekana Naszego Wydziału, współorganizatora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Lublinie, mającej być filią Szkoły Krakowskiej, którzy podzielą się z nami informacjami na temat „Założeń i struktury kształcenia prawników według programu Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie i w Lublinie”.

Serdecznie witam również prelegentów sesji popołudniowej, a mianowicie:

- Pana Mecenasa Mgra Marka Siudowskiego i Pana Mecenasa Mgra Jakuba Antkowiaka, którzy przedłożą nam wykład na temat „Polski model kształcenia adwokatów”.

Zanim przystąpimy do realizacji programu naukowego, pragnę podzielić się z Państwem krótką refleksją na temat dziejów naszego wydziału i naszego stowarzyszenia.

Jeśli chodzi o wydział, który obecnie nosi nazwę „Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji”, to istnieje - po wielu transformacjach - od 1918 r., zaś stowarzyszenie jest o wiele młodsze, powstało bowiem w 2006 r., w którym obchodziliśmy jubileusz 25-lecia wznowienia „studiów prawniczych w pełnym wymiarze” na naszym Wydziale. Ściśle mówiąc, był to jubileusz reaktywowania przy Wydziale Prawa Kanonicznego „sekcji prawa” dawnego Wydziału Prawa i Nauk Społecznych - po 33-letniej przerwie, spowodowanej likwidacją jej przez władze stalinowskie. Jako dziekan ówczesnego Wydziału Prawa Kanonicznego, który przetrwał, mimo przykrych doświadczeń ze strony władzy komunistycznej, jesienią w 1981 r. - w okresie masowych protestów „Solidarności” przeciwko dyktaturze komunistycznej - podjąłem starania w sprawie uzyskania zgody władz państwowych na reaktywowanie „sekcji prawa” przy Wydziale Prawa Kanonicznego. Dzięki poparciu Prymasa Polski, abpa Józefa Glempa, i pomocy ze strony Sekretarza generalnego Konferencji Episkopatu Polski, abpa Bronisława Dąbrowskiego, uzyskaliśmy tę zgodę dopiero w 1983 r. Stało się to początkiem dynamicznego rozwoju naszego wydziału. Rozwój ten dokonuje się „przez pączkowanie”, czyli powstawanie coraz to nowych sekcji, obecnie zwanych instytutami, a mianowicie: instytutu prawa, instytutu prawa kanonicznego, instytutu administracji i instytutu europeistyki.

Jeśli zaś chodzi o nasze stowarzyszenie, to posiada znacznie krótszą historię. Z inicjatywą założenia takiego stowarzyszenia wystąpiłem na początku lat dziewięćdziesiątych ub. wieku - po powrocie z wykładów na pięciu wydziałach prawa w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Przy każdym z tych wydziałów istnieje stowarzyszenie alumnów - consociatio alumnorum, liczące tysiące członków. W ich skład wchodzi prawnicy pracujący w różnych zawodach - zwłaszcza w licznych firmach prawniczych, którzy utrzymują więź z swym wydziałem, wspomagają się wzajemnie i swój macierzysty wydział. W szczególności, starsi absolwenci stanowią lobbing dla młodszych absolwentów swego wydziału na rynku pracy. Amerykanie zachęcali mnie do zakładania takich stowarzyszeń w Polsce. Doszedłem do wniosku, że pod tym względem możemy, a nawet powinniśmy brać

przykład z Amerykanów. Jakkolwiek znalazłem zwolenników tej idei, to jej realizacja napotykała na trudności już nie ze strony władzy komunistycznej, ale ze strony ówczesnych władz naszej uczelni. Stowarzyszenie to powstało dopiero dzięki poparciu ze strony naszego obecnego dziekana - ks. prof. dra hab. Antoniego Dębińskiego, i rektora KUL - ks. prof. dra hab. Stanisława Wilka. Rozpoczęliśmy działalność pod nazwą „Stowarzyszenie Absolwentów Wydziału Prawa KUL”, którego członkami mogą być nie tylko absolwenci instytutu prawa, ale również instytutów prawa kanonicznego, administracji, a w przyszłości także europeistyki. W ubiegłym roku na Walnym Zebraniu powstała propozycja, aby członkostwo stowarzyszenia poszerzyć o przyjaciół naszego Wydziału. Niektórzy prawnicy także spoza absolwentów naszej Uczelni, a także profesorowie naszego Wydziału, którzy ukończyli studia na innych wydziałach prawa, wyrażali bowiem ubolewanie, że chcieliby być członkami naszego stowarzyszenia, ale z przyczyn formalnych nie mogą. Teraz już nie ma takich przeszkód. Celem naszego stowarzyszenia jest tworzenie szerokiej wspólnoty obejmującej absolwentów, profesorów i przyjaciół naszego Wydziału. Cel ten realizujemy w miarę możliwości we współpracy z władzami naszego Uniwersytetu i ze wszystkimi ludźmi dobrej woli.

Dzisiaj nasze Stowarzyszenie we współpracy z „Instytutem na rzecz prawa” rozpoczyna serię konferencji na temat „Modele edukacji prawników i zawodów prawniczych”. Jednocześnie Zarząd naszego Stowarzyszenia zamierza w 2011 roku rozpocząć kursy przygotowawcze do egzaminów do zawodów prawniczych, organizowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Mam nadzieję, że te przedsięwzięcia wzbudzą zainteresowanie studentów ostatnich lat studiów prawniczych oraz naszych absolwentów i przyjaciół.

Kończąc swoje wystąpienie gorąco zapraszam każdego spośród Was - do dalszej współpracy, w szczególności serdecznie zachęcam tych, którzy jeszcze nie należą, do wstąpienia do naszego stowarzyszenia, a tym samym wszystkich razem i każdego indywidualnie zapraszam do współtworzenia szerokiej wspólnoty absolwentów i przyjaciół naszego wydziału, których łączy wspólna idea służby „Deo et Patriae”. Na dzisiejsze obrady i realizację naszych inicjatyw w przyszłości wszystkim życzę „Szczęść Boże!”